

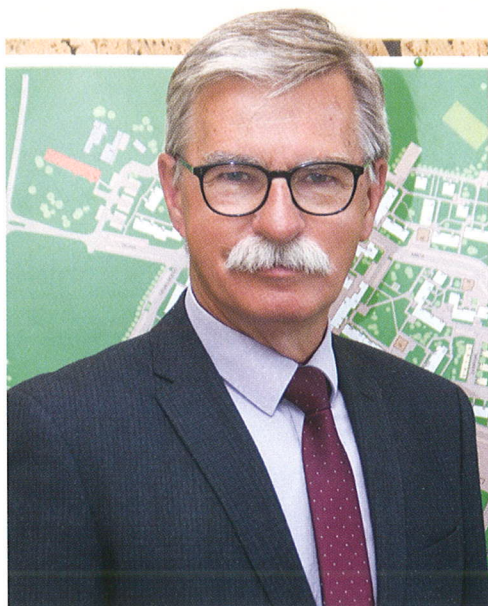

ZIELONE WZGÓRZA

Jubileusz Spółdzielni Mieszkaniowej

Murowana Goślina, czerwiec 2018 rok

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zielone Wzgórza” w Murowanej Goślini obchodzi swoje 35. urodziny. Okres od powstania do dzisiaj można podzielić na kilka etapów. Pierwszy etap to utworzenie Pracowniczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Zielone Wzgórza” przy Zakładach Przemysłu Metalowego H. Cegielski w Bolechowie. Był to okres przygotowań i budowy zakładu w Bolechowie, utworzenia dnia 6 kwietnia 1983 roku Pracowniczej Spółdzielni Mieszkaniowej, która miała zacząć się budową mieszkań dla pracowników budowanej fabryki.

Kolejny etap rozpoczął się w 1986 roku, kiedy oddano do użytku pierwsze mieszkania. W następnych kilku latach wybudowano i udostępniono do użytku najwięcej mieszkań w historii spółdzielni. Równoległe z budową mieszkań oddano do użytku szkołę podstawową, przedszkola, powstały pierwsze sklepy i lokale usługowe, budowano kościół parafialny. Ten etap kończy się w 1992 roku, kiedy ostatecznie doszło do zerwania więzi z fabryką w Bolechowie. Spółdzielnia zmieniła swą nazwę i od tego czasu nazywa się Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zielone Wzgórza” w Murowanej Goślini.

Następny etap to okres mniejszej intensywności budowy nowych domów i mieszkań, natomiast był to czas budowy dróg, chodników, terenów zielonych. Trwał on do początku lat 2000. Wznowiono wówczas proces inwestycyjny, powstały zespoły domów oraz budynek wielorodzinny.

Zmieniająca się rzeczywistość gospodarcza i transformacja gospodarki również wycisnęły swe piętno na sposób funkcjonowania i gospodarowania spółdzielni. Rozpoczął się kolejny etap w jej historii, mianowicie czas remontów i termomodernizacji zasobów mieszkaniowych spółdzielni, który zapoczątkowano w 2007 roku, a zakończono w 2015 roku. Równoległe, w latach 2007–2012 wybudowano i oddano do użytku kolejne dwa zespoły domów wielorodzinnych.

Kolejny etap, obecny, to czas modernizacji infrastruktury osiedla, wykorzystywania zewnętrznych środków finansowych, budowy obiektów sportowych i rekreacyjnych, remontów chodników, klatek schodowych, modernizacji oświetlenia. Można powiedzieć, że to czas podnoszenia standardów życia i zamieszkania na osiedlu „Zielone Wzgórza”. Otaczająca nas rzeczywistość ciągle się zmienia. Dogodna komunikacja kolejowa i autobusowa, powstające ścieżki rowerowe, rozwijający się rynek pracy to czynniki bezpośrednio oddziałujące na rozwój spółdzielni.

Etap, który jest przed nami, to czas przygotowań kolejnych inwestycji mieszkaniowych na terenach posiadanych przez spółdzielnię. Kiedy te plany i przedsięwzięcia zostaną zrealizowane, to wówczas będzie można stwierdzić, że budowa osiedla „Zielone Wzgórza” w Murowanej Goślini w planach nakreślonych przez twórcę projektu miasteczka, profesora Jerzego Buszkiewicza oraz pierwszego prezesa Spółdzielni Mieszkaniowej dyrektora Jerzego Lenartowskiego, została zakończona.

Przez te 35 lat funkcjonowania spółdzielnia starała się spełniać oczekiwania Państwa dotyczące warunków życia i zamieszkania na „Zielonych Wzgórzach”. Będziemy starali się nadal kontynuować obrany kierunek zgodnie z Państwa oczekiwaniami i sugestiami.

Z okazji 35. rocznicy powstania Spółdzielni Mieszkaniowej „Zielone Wzgórza” w Murowanej Goślini życzę wszystkim Mieszkańcom i ich Rodzinom wszelkiej pomyślności zarówno w życiu osobistym, jak i zawodowym.

Niech dalszy rozwój spółdzielni będzie udziałem i źródłem satysfakcji nas wszystkich.

*Prezes Zarządu
Spółdzielni Mieszkaniowej „Zielone Wzgórza”*

Adam Szveda

35 lat Spółdzielni Mieszkaniowej „Zielone Wzgórza”

W 2018 roku przypada 35. rocznica powstania Spółdzielni Mieszkaniowej „Zielone Wzgórza”, utworzonej w celu wybudowania na terenie Murowanej Gośliny kompleksu mieszkalnego, mającego stanowić zaplecze mieszkaniowe dla pracowników powstającego wówczas w pobliskim Bolechowie Zakładu Wyrobów Tłoczonych ZPM H. Cegielski. Powołana jako podmiot ściśle związany z bolechowską fabryką spółdzielnia z czasem stała się samodzielnym bytem. Przez 35 lat istnienia doprowadziła do wybudowania osiedla „Zielone Wzgórza”, którym skutecznie zarządza. Osiedle „Zielone Wzgórza” jest dziś wizytówką Murowanej Gośliny, miejscem urokliwym, przyjaznym mieszkańcom i dobrze ocenianym. Warto pochylić się nad historią spółdzielni i powstającego od zera, w trudnych latach 80. XX wieku, osiedla „Zielone Wzgórza”, które stało się tym miejscem, gdzie dziś żyjemy.

Geneza „Zielonych Wzgórz”

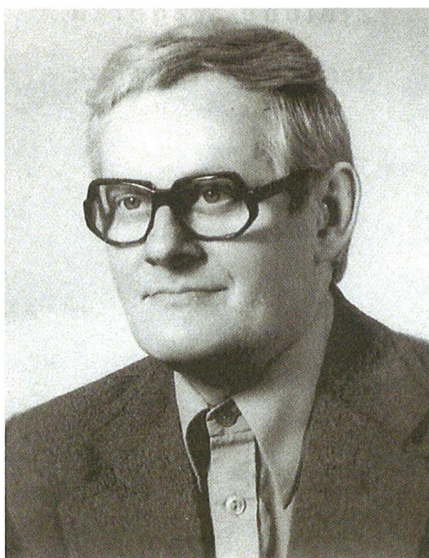
Powstanie Spółdzielni Mieszkaniowej „Zielone Wzgórza” jest związane z dwoma wydarzeniami, których geneza sięga lat 70. XX wieku. Jednym z nich była decyzja o wybudowaniu w miejscowości Bolechowo Zakładu Wyrobów Tłoczonych ZPM H. Cegielski, drugim – rozpoczęcie prac koncepcyjnych nad rozwojem terytorialnym Poznania, mającym objąć swym zasięgiem teren dzisiejszej Gminy Czerwonak. W efekcie zaistniały dogodne warunki do powstania nowego osiedla mieszkaniowego (dla pracowników budowanej fabryki) oraz spółdzielni, która miała czuwać nad jego powstawaniem. Poznańskie Zakłady

Przemysłu Metalowego H. Cegielski przez wiele lat realizowały liczne zamówienia wojskowe i w połowie lat 70. XX wieku zostały zmuszone do rozbudowy swojej bazy produkcyjnej. Decyzją Rady Ministrów uzyskano zgodę na powstanie nowoczesnej tłoczni i kuźni, na lokalizację fabryki wybrano leżące na północ od Poznania Bolechowo. Budowa bolechowskiego oddziału Z. P. M. H. Cegielski ruszyła latem 1979 roku, by jesienią 1984 roku wejść w fazę rozruchu. W dniu 1 października 1982 roku utworzono oficjalnie oddział zamiejscowy Z. P. M. H. Cegielski pod nazwą Zakłady Przemysłu Metalowego H. Cegielski – Zakład Wyrobów Tłoczonych w Bolechowie w budowie. Pierwszym dyrektorem oddziału został mgr inż. Jerzy Lenartowski. W związku z przewidywanym zatrudnieniem w nowej fabryce kilku tysięcy osób dyrektor Lenartowski rozpoczął starania o budowę dla nich miasteczka pracowniczego, mającego powstać możliwie w jak najbliższej odległości od lokalizacji zakładu. Trzeba zaznaczyć, że w tym czasie trwały prace projektowe nad

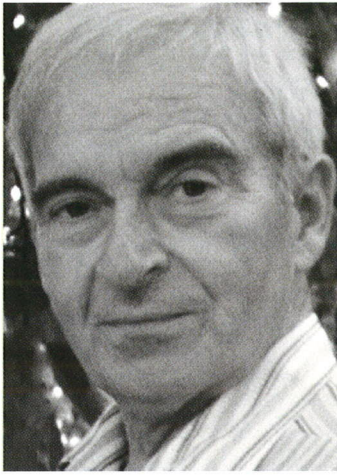
opracowaniem nowej prawobrzeżnej dzielnicy Poznania. Wśród licznych projektów „Północnego Pasma Rozwoju Miasta Poznania” wyróżniała się koncepcja profesora architektury Jerzego Buszkiewicza oraz współpracującego z nim zespołu młodych architektów. Według tej koncepcji nowa dzielnica miała być realizowana według nowatorskiej idei *federacji małych miast*, zakładającej budowę kilku niezależnych, całkowicie autonomicznych *miasteczek, siedlisk ludzkich* mogących stanowić samoistne centra mieszkaniowe. Los zrzucił, że w tym czasie spłotły się drogi profesora Buszkiewicza i dyrektora Lenartowskiego. Pierwszy z nich miał projekt, dalece wykraczający poza ówczesne standardy architektoniczne dla tego rodzaju inwestycji; drugi miał możliwości, by zapewnić jego wykonanie. Profesor Buszkiewicz zaproponował coś nowego – zamiast zwykłego blokowiska, budowanego bez głębszej idei, założył sobie stworzenie wpisane w wielkopolski krajobraz siedliska mieszkaniowego, swoistego małego miasteczka, w którym wśród otwartej przestrzeni i zieleni mogłaby się żyć ze sobą zwarła społeczność. Modernistycznemu pojmowaniu „osiedla mieszkaniowego” przeciwstawił średniowieczną sztukę budowy miast z wytyczonym rynkiem, ratuszem, przemysłanie usytuowanym kościołem. Dyrektor Lenartowski dał się do tej koncepcji przekonać. Tak narodziły się „Zielone Wzgórza”.

Pierwszy okres budowy osiedla

Po pewnych początkowych rozbieżnościach co do miejsca budowy miasteczka zdecydowano o jego realizacji na obszarze położonym na

Prof. Jerzy Buszkiewicz, architekt

Jerzy Lenartowski

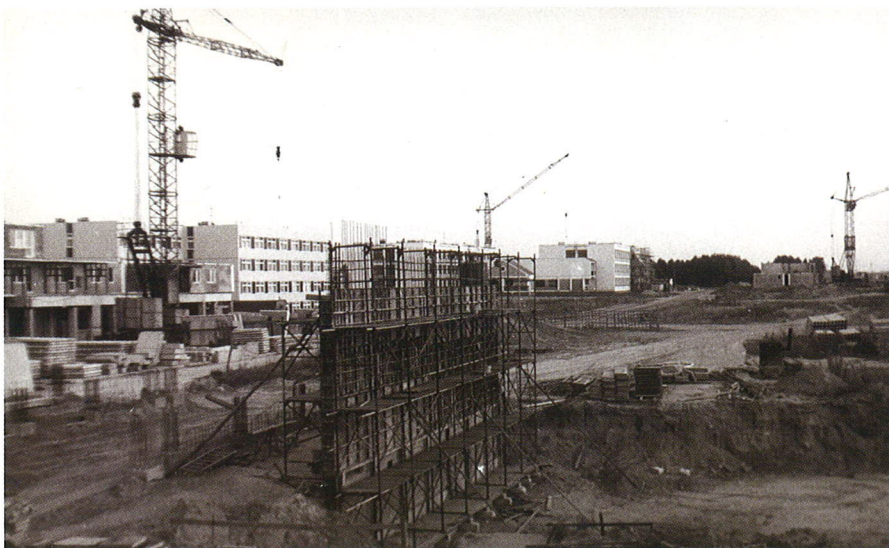

Powstają bloki na rogu ulic Krętej i ówczesnej ulicy Kasztanowej

terenie Gminy Murowana Goślina, w odległości około 3 kilometrów od wznoszonej tłoczni. Zarys koncepcyjny „Zielonych Wzgórz” powstał w 1982 roku w poznańskim „Inwestprojekcie”. Zarówno idea, jak i projekt całego założenia urbanistycznego były dziełem zespołu projektowego pracującego pod przewodnictwem profesora Jerzego Buszkiewicza. Członkami zespołu byli architekci: Tomasz Durniewicz, Stanisław Sipiński i Eugeniusz Skrzypczak. Z zespołem współpracował także profesor Augustyn Bańka, zajmujący się psychologią architektury. W powstawanie projektu zaangażował się również dyrektor Jerzy Lenartowski. Projekt założeń techniczno-ekonomicznych (ZTE) miasteczka był gotowy w 1983 roku. Plan zakładał wybudowanie założeń

nia mieszkalnego opartego o zabudowę zarówno wielorodzinną, jak i jednorodziną. Główną osią komunikacyjną miały być przecinające się ulice Długa i Nowa (ostatecznie nosi imię generała Tadeusza Kutrzeby), na których przecięciu miał znajdować się początkowo niewielki rynek miasteczka. W projekcie zwracał też uwagę pełen zakrętów przebieg ulicy Krętej, która odchodziła od ulicy Długiej, by od północy omijać rynek i ponownie łączyć się z ulicą Długą po jego drugiej stronie. Zaistniała potrzeba, by do realizacji tego przedsięwzięcia powołać przy Zakładzie Wyrobów Tłoczonych ZPM H. Cegielski spółdzielnię pracowniczą, która zrealizowałaby zakładany program mieszkaniowy. Inicjatorem jej powołania był dyrektor Lenartowski, on także zapro-

ponował jej nazwę. Dnia 6 kwietnia 1983 roku odbyło się zebranie założycielskie Pracowniczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Zielone Wzgórz” przy Zakładzie Wyrobów Tłoczonych ZPM H. Cegielski w Bolechowie z siedzibą w Murowanej Goślinie. Wzięło w nim udział 17 członków-założycieli. Zebrani wybrali pierwszy zarząd: prezesem spółdzielni został dyrektor Jerzy Lenartowski, zastępcą prezesa Grzegorz Paprocki, a członkami zarządu Paweł Janusz i Jerzy Mańczak. Uchwalono także statut spółdzielni i przyjęto program jej działalności. Dnia 9 czerwca 1983 roku Sąd Rejonowy w Poznaniu, Wydział III Cywilny wydał decyzję o wpisie spółdzielni do rejestru, dzięki czemu uzyskała ona osobowość prawną. Nowo powołana spółdzielnia przy czynnym wsparciu bolechowskiej fabryki rozpoczęła prace przygotowawcze do budowy poszczególnych elementów miasteczka. W pierwszej kolejności zbrojono teren, zwożono materiały budowlane, budowano drogi. Prace realizowały firmy Hydrobudowa 9, Instal, Przemysłówka nr 1 oraz Elektromontaż. Do wznoszenia pierwszych budynków przystąpiono w 1985 roku. Budowę bloków zlecono Kombinatowi Poznań – Wschód, użyte do konstrukcji budynków płyty betonowe tzw. systemu szczecińskiego dostarczał Kombinat Budowlany w Suchym Lesie. Priorytetem stało się wybudowanie hotelu pracowniczego dla osób mających zna-

Początek prac budowlanych na Nowym Rynku

leżć zatrudnienie w cały czas rozbudowywanej fabryce. Hotel zaplanowano niemal w centrum powstającego miasteczka, w południowej pierzei projektowanej ulicy Długiej, nieco na wschód od wytyczonego głównego placu osiedla. Ukończono go na przełomie lat 1986 i 1987. Jednocześnie z hotelem rozpoczęto wznoszenie bloków mieszkaniowych – najpierw w północnej części zaplanowanego zespołu mieszkalnego (środkowa i wschodnia część wytyczonej ulicy Krętej oraz wschodnia pierzeja ówczesnej ulicy Kasztanowej – dziś ulicy Jerzego Lenartowskiego). Pierwsi mieszkańcy „Zielonych Wzgórz” wprowadzili się do swoich mieszkań w czerwcu 1986 roku. Kolejne budynki powstawały przy ulicy Długiej (w jej części wytyczonej na wschód od planowanego rynku) i przy mniejszych ulicach od niej odchodzących oraz przy ulicy generała Tadeusza Kutrzeby, tam

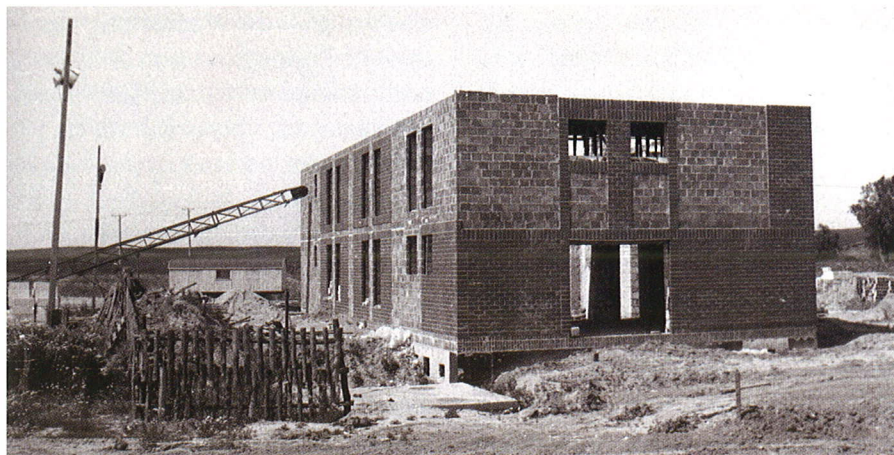
też umiejscowiono budynek szkoły, oddany do użytku w 1988 roku. Rozpoczęto także budowę domów jednorodzinnych, osobne skupisko tego rodzaju zabudowy powstało w południowo-zachodniej części osiedla. Budowa reprezentacyjnego placu „Zielonych Wzgórz” (przyszłego Nowego Rynku) oraz praktycznie całej zabudowy zachodniej części pozyskanych pod osiedle terenów była planowana na kolejne lata.

Druga połowa lat 80. to okres intensywnego rozwoju spółdzielni. Gwałtownie wzrastała liczba spółdzielców – wraz z realizacją kolejnych etapów budowy „Zielonych Wzgórz” zasiedlano kolejne mieszkania. Zaczęła powstawać infrastruktura osiedlowa – chodniki, miejsca parkingowe, zieleń. Powstawały pierwsze sklepy. Kształtowała się społeczność „Zielonych Wzgórz” – obok siebie zamieszkiwali przybysze z różnych stron Polski, któ-

rzy migrowali do Murowanej Gośliny, by podjąć pracę w bolechowskiej fabryce. Wśród trudności życia codziennego, pogłębianych jeszcze przez ciągle postępujący proces budowy osiedla, zaczęły powstawać pierwsze więzi sąsiedzkie i koleżeńskie. Ziściła się wizja profesora Buszkiewicza – „na miasteczku” powstała silnie zintegrowana społeczność, a jej liczba w ciągu zaledwie kilku lat osiągnęła prawie 5 tysięcy osób. Jednocześnie rozpoczął się proces integracji „Zielonych Wzgórz” z historyczną częścią Murowanej Gośliny.

Dekada przełomu

Rok 1989 przyniósł przełom polityczny w historii Polski. W zmieniających się warunkach gospodarczych zmiany dotknęły także Pracowniczą Spółdzielnię Mieszkaniową „Zielone Wzgórze”. Rozluźniały się związki z zakładami bolechowskimi (od 1 stycznia 1988 roku noszącymi nazwę Fabryka Wyrobów Tłoczonych w Bolechowie), w rezultacie doszło także do zmiany zarządu spółdzielni. Jerzego Lenartowskiego na stanowisku prezesa zastąpił Ryszard Pomin. Do ostatecznego rozwiązania więzów pomiędzy spółdzielnią i bolechowską fabryką (wówczas znana już jako Tłocznia Metali „Pressta”) doszło w 1992 roku. Z nazwy spółdzielni wykreślono słowo „pracownicza”, odtąd jej pełna nazwa brzmi: Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zielone Wzgórze”. Na przełomie lat 80. i 90. XX wieku spółdzielnia musiała zmierzyć się z nową sytuacją gospodarczą państwa polskiego. Zmiany w sposobie finansowania budownictwa oraz gwałtowny wzrost oprocentowania kredytów zahamowały rozbudowę miasteczka. Spółdzielnia skoncentrowała się więc przede wszystkim na dokończeniu inwestycji już rozpoczętych – zabudowie Nowego Rynku z reprezentacyjnym ratuszem, dokończeniu zabudowy zachodniej części osiedla oraz wybudowaniu kościoła parafialnego. Ze względu na potrzeby pierwszych mieszkańców organizację parafii zaczęto w 1990 roku, jeszcze

Budowa kaplicy na „Zielonych Wzgórzach”

Początki zabudowy placu Kasztanowego

Zabudowa południowo-zachodniej części Nowego Rynku

przed rozpoczęciem budowy świątyni, kiedy to wytyczono miejsce pod przyszły kościół i zapoczątkowano odprawianie na nim mszy św. przy ołtarzu polowym. Jednocześnie rozpoczęto budowę kaplicy (według pierwszych koncepcji miał to być dom katechetyczny), która miała stać się centrum nowej parafii. Duszpasterzem mieszkańców „Zielonych Wzgórz” został niezapomniany ksiądz Roman Kostecki (początkowo, do czasu erygowania osobnej parafii, jeszcze jako wikariusz parafii pod wezwaniem św. Jakuba Apostoła). Kaplicę na „Zielonych Wzgórzach” ostatecznie ukończono pod koniec 1991 roku, w grudniu tego roku uroczyste ją poświęcono i oddano do użytku. W późniejszych latach została rozbudowana i ostatecznie w 1993 roku została poświęcona jako kościół parafialny nowo powołanej parafii pod wezwaniem Najwyższego Arcykapłana Jezusa Chrystusa. Do 1993 roku na „Zielonych Wzgórzach” zakończono dużą część zaplanowanych wcześniej prac. Z ważniejszych projektów nie powstał jedynie Dom Społeczny, mający pomieścić salę widowiskową, pływalnię czy pracownię zainteresowań. Nie wybudowano także wszystkich zaplanowanych budynków mieszkalnych, istniała jednak możliwość powrotu do dalszej zabudowy terenów osiedla. Jednocześnie

zaś, wraz z oddaniem do użytku placówki bankowej, podstawowych typów sklepów i punktów usługowych osiedle stało się miejscem w pełni przystosowanym do samodzielnego funkcjonowania – faktycznym małym miastem. Ostatnia dekada XX stulecia to w dziejach spółdzielni przede wszystkim okres upiększania „Zielonych Wzgórz”: budowa dróg i chodników, zakładanie trawników i kwietników, a także boisk i placów zabaw. Kolejne inwestycje budowlane prowadzono już według nowych założeń projektowych, niezwiązanych z początkowym projektem zespołu profesora Buszkiewicza. Jako pierwsze powstały bloki mieszkalne wzdłuż ulic Hipolita Cegielskiego

i Smolnej, zakończono także zabudowę Nowego Rynku. Kolejną inwestycją była budowa wielorodzinnego budynku mieszkalnego przy placu Kasztanowym, którą zrealizowano z udziałem środków pozyskanych z Krajowego Funduszu Mieszkaniowego.

Współczesność

W 1998 roku nastąpiła kolejna zmiana prezesa spółdzielni – Ryszard Pomin po wyborach samorządowych został pierwszym w III Rzeczypospolitej starostą poznańskim, na jego miejsce w 1999 roku został wybrany Adam Szveda. Nowy prezes zapoczątkował kolejne inwestycje budowlane. Nowy wielorodzinny blok mieszkalny powstał w latach 2006-2008 przy skrzyżowaniu ulic Krętej i Przesmyk. Jest to pierwszy na „Zielonych Wzgórzach” budynek z podziemną halą garażową, posiada także kolektory słoneczne do podgrzewania wody. Wzdłuż ulic Tarninowej i Żurawinowej do 2011 roku zrealizowano zespół 38 domów jednorodzinnych, łącząc zabudowę południowo-zachodniej części osiedla w jedną całość. Wreszcie w latach 2010-2011 spółdzielnia wybudowała zespół budynków wielorodzinnych położonych wzdłuż ulic Krętej, Jerzego Lenartowskiego i Rogu Renifera. Także w tym przypadku pod głównym budynkiem zespołu umiejscowiony jest podziemny ga-

Zabudowa jednorodzinna ulicy Tarninowej

Najnowsza inwestycja mieszkaniowa na „Zielonych Wzgórzach”
– narożnik ulic Krętej i Lenartowskiego

raż, a mieszkańcy do podgrzewania wody mogą korzystać z energii z kolektorów słonecznych. Spółdzielnia dba także o codzienne potrzeby swych mieszkańców. W 2007 roku przy ulicy generała Tadeusza Kutrzeby oddano do użytku boisko piłkarskie ze sztuczną nawierzchnią. Rok później na potrzeby Przychodni Lekarza Rodzinnego przebudowano budynek w zachodniej części ulicy Krętej. Aby ograniczyć nieprzyjemny zapach, spółdzielnia zdecydowała się wprowadzić na osiedlu system półpodziemnych pojemników na odpady komunalne (zwanym od nazwy producenta „Molokami”). Na „Zielonych Wzgórzach” powstały także siłownie zewnętrzne, w tym przypadku oprócz środków spółdzielczych były one finansowane przez Osiedle Samorządowe, będące jednostką pomocniczą Gminy Murowana Goślina. Spółdzielnia realizuje także projekt ulepszania już istniejącej infrastruktury osiedlowej – w latach 2007–2015 przeprowadzono termomodernizację należących do niej budynków, zmodernizowano oświetlenie zewnętrzne oraz na klatkach schodowych, trwają remonty klatek schodowych i chodników. W ramach dostaw ciepła na „Zielone Wzgórza” spółdzielnia blisko współpracuje z firmą VEOLIA Poznań. Osobną gałęzią działalności jest współpraca spółdzielni z or-

ganizacjami i stowarzyszeniami prowadzącymi działalność na rzecz społeczności lokalnej. Liczne podmioty dzięki tej współpracy dysponują lokalami, w których mogą prowadzić swą działalność statutową. Corocznym świętem osiedla są Dni Zielonych Wzgórz, przypadające w czerwcu, które są okazją do wspólnego świętowania i integracji mieszkańców.

Dziś, po 35 latach od momentu powstania spółdzielni wybudowane przez nią osiedle „Zielone Wzgórza” jest zamieszkiwane przez niemal 5000 osób. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zielone Wzgórza” ma w swoim zasobie 190 budynków mieszkalnych wielo- i jednorodzinnych, około 1550 mieszkań i około 120 lokali użytkowych. Spółdzielnia ma ustabilizowaną pozycję wśród zarządców nieruchomości i inwestorów budownictwa mieszkaniowego, o czym świadczy choćby certyfikat „Wielkopolska Jakość” czy nagroda Konsumentckiego Konkursu Jakości Produktów i Usług „Najlepsze w Polsce – The Best in Poland”. Otrzymała wyróżnienie w Ogólnopolskim Konkursie „Modernizacja Roku 2010”, została też nagrodzona przez władze lokalne wyróżnieniem „Za rozwój i znaczne inwestycje gospodarcze w roku 2006 na terenie gminy Murowana Goślina”. W 2017 roku została laureatem kon-

Prezesa Zarządu Spółdzielni:

1. Jerzy Lenartowski
2. Ryszard Pomin
3. Adam Szweda

Przewodniczący Rady Nadzorczej:

1. Ryszard Włodarczak
2. Andrzej Menke
3. Jerzy Lenartowski
4. Przemysław Popiołkiewicz
5. Genadiusz Ryncewicz
6. Grzegorz Szpot
7. Wiesław Kaniecki
8. Dariusz Szalała

kursu „Lider Spółdzielczości Mieszkaniowej”. Uzyskała także odznakę „Za Zasługi dla Spółdzielczości”. Pomimo powtarzających się ataków na spółdzielczość mieszkaniową w Polsce, charakteryzujących się różnymi manipulacjami przy ustawach spółdzielczych, Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zielone Wzgórza” przetrwała okres zmian ustrojowych, dostosowała się do reguł gospodarki wolnorynkowej, w dobrej kondycji od lat działa dla mieszkańców. To także dzięki temu „Zielone Wzgórza” są dziś prężnym ośrodkiem mieszkaniowym. Dzięki swojemu położeniu niemal na obrzeżach Puszczy Zielonka uchodzi za miejsce atrakcyjne pod względem rekreacyjnym, coraz więcej osób wykupuje mieszkania ze względu na panujący tu podmiejski spokój. Jednocześnie zaś stosunkowo niewielka odległość do Poznania pozwala na swobodny dostęp do wszystkich udogodnień tego wielkiego miasta. Przed spółdzielnią kolejne lata istnienia, kolejne inwestycje, kolejne starania o komfort mieszkańców. Przyszłość „Zielonych Wzgórz” rysuje się w jasnych barwach.

Dariusz Paprocki

Serdecznie zapraszamy
wszystkich mieszkańców
na

35

URODZINY SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ „ZIELONE WZGÓRZA”

SOBOTA 23 CZERWCA 2018 R., MUROWANA GOŚLINA, PŁYTA NOWEGO RYNKU

16.00 - 19.30 MUZYCZNE URODZINY DLA RODZINY

16.00 Zespół Young Generation

16.30 grupa artystyczna SKOCZKI

16.50 grupy taneczne z Klubu Osiedlowego ZIELONE WZGÓRZA

17.20 grupa artystyczna SKOCZKI

17.25 zumba na wesoło

17.30 zabawy animacyjne

i przedstawienie teatralne W DŹWIĘKOLANDII

18.50 kabaret **KOBIECE FANABERIE**

19.20 **UROCZYSTE OTWARCIE**

19.30 koncert zespołu **ROAN**

21.00 koncert zespołu **HARLEM**

22.30 - 2.00 **ZABAWA Z COVER BAND GOŚCIE**

Inne atrakcje:

Imprezy towarzyszące:

boiska szkolne

Szkoły Podstawowej nr 2

(ul. gen. T. Kutrzeby 3)

10.00 - 14.00 turniej piłki plażowej

10.00 - 12.00 turniej tenisa stołowego

16.00 - 20.00 bezpłatne dmuchańce dla dzieci

17.00 - 20.00 warsztaty plastyczne,

warsztaty balonowe,

stanowisko malowania twarzy

17.00 konkurs strzelecki

18.00 konkurs wędkarski dla dzieci

16.00 - KAWIARENKA KGD FANABERIA

Sponsorzy:

techem

VEOLIA

KOMSTER

Firma
Handlowo Usługowa
Jacek Graja

REMBUDEX

MUR-BET

MIROX
FABRYKA OKIEN I DRZWI

Sławomir Łakomy
Kancelaria Notarialna

Partnerzy:

Koło 142 PZW przy SM Zielone Wzgórza,
„Kurkowe Bractwo Strzeleckie
oraz Pasjonaci tenisa stołowego”

